

¹Also machte David seinen Sohn Salomo zum König über Israel, da er alt und des Lebens satt war.²Und David versammelte alle Obersten in Israel und die Priester und Leviten.³Und man zählte die Leviten von dreißig Jahren und darüber; und ihre Zahl war von Haupt zu Haupt, was Männer waren, achtunddreißigtausend.⁴"Aus diesen sollen vierundzwanzigtausend dem Werk am Hause des HERRN vorstehen und sechstausend Amtleute und Richter sein⁵und viertausend Torhüter und viertausend Lobsänger des HERRN mit Saitenspielen, die ich gemacht habe, Lob zu singen."⁶Und David machte Ordnungen unter den Kindern Levi, nämlich unter Gerson, Kahath und Merari.⁷Die Gersoniter waren: Laedan und Simei.⁸Die Kinder Laedans: der erste, Jehiel, Setham und Joel, die drei.⁹Die Kinder Simeis waren: Salomith, Hasiel und Haran, die drei. Diese waren die Häupter der Vaterhäuser von Laedan.¹⁰Und diese waren Simeis Kinder: Jahath, Sina, Jeus und Beria. Diese vier waren Simeis Kinder.¹¹Jahath aber war der erste, Sina der andere. Aber Jeus und Beria hatten nicht Kinder; darum wurden sie für ein Vaterhaus gerechnet.¹²Die Kinder Kahaths waren: Amram, Jizhar, Hebron und Usiel, die vier.¹³Die Kinder Amrams waren: Aaron und Mose. Aaron aber ward abgesondert, daß er geheiligt würde zum Hochheiligen, er und seine Söhne ewiglich, zu räuchern vor dem HERRN und zu dienen und zu segnen in dem Namen des HERRN ewiglich.¹⁴Und Mose's, des Mannes Gottes, Kinder wurden genannt unter der Leviten Stamm.¹⁵Die Kinder aber Mose's waren:

¹وَلَمَّا سَخَّحَ دَاوُدُ وَسَيَعَ أَبَامَا مَلَكًا سَلِيمَانَ ابْنَهُ عَلَى إِسْرَائِيلَ.²وَجَمَعَ كُلَّ رُؤَسَاءِ إِسْرَائِيلَ وَالْكَهَنَةِ وَاللَّوِيِّينَ،³فَعَدَّ الْلاَوِيِّينَ مِنْ ابْنِ ثَلَاثِينَ سَنَةً فَمَا قُوُو، فَكَانَ عَدْدُهُمْ حَسَبَ رُؤُوسِهِمْ مِنَ الرِّجَالِ ثَمَانِيَةَ وَثَلَاثِينَ أَلْفًا.⁴مِنْ هَؤُلَاءِ لِلْمُنَاطَرَةِ عَلَى عَمَلِ بَيْتِ الرَّبِّ أَرْبَعَةٌ وَعِشْرُونَ أَلْفًا. وَسِنَّةُ آلاَفِ عُرْقَاءَ وَقُضَاةَ.⁵وَأَرْبَعَةُ آلاَفِ بَوَائِيُونَ، وَأَرْبَعَةُ آلاَفِ مُسَبِّحُونَ لِلرَّبِّ بِالآلَاتِ الَّتِي عَمِلْتَ لِلنَّسِيحِ.⁶وَقَسَمْتُهُمْ دَاوُدُ فِرْقًا لِبَنِي لَوِي لِحِرْشُونَ وَقَهَاتَ وَمَرَارِي.⁷مِنَ الْجَرُّشُونِيِّينَ لَعَدَانُ وَسَمْعِي.⁸بَنُو لَعَدَانَ، الرَّاسُ بَحْيِيلُ ثُمَّ زَيْنَامُ وَبُونِيلُ، ثَلَاثَةٌ.⁹بَنُو سَمْعِي، سَلُومِيثُ وَحَزِّيئِيلُ وَهَارَانُ، ثَلَاثَةٌ. هَؤُلَاءِ رُؤُوسُ آبَاءِ لِلْعَدَانَ.¹⁰وَبَنُو سَمْعِي، يَحْتُ وَزِينَا وَيَعُوشُ وَتَرِيْعَةُ. هَؤُلَاءِ بَنُو سَمْعِي أَرْبَعَةٌ.¹¹وَكَانَ يَحْتُ الرَّاسُ وَزِيْرُهُ الثَّانِي. أَمَّا يَعُوشُ وَتَرِيْعَةُ فَلَمْ يَكُنَّا الْأَوْلَادَ، فَكَانُوا فِي الْإِحْصَاءِ لِبَيْتِ أَبِي وَاجِدِ. بَنُو قَهَاتَ، عَمْرَامُ وَبِصْهَارُ وَجَبْرُونَ وَعَزِّيئِيلُ، أَرْبَعَةٌ.¹³إِنَّا عَمْرَامُ هَارُونَ وَمُوسَى، وَأَفْرَرُ هَارُونَ لَتَقْدِيْسِيهِ قُدْسَ أَفْدَاسِ هُوَ وَبَنُوهُ إِلَى الْأَبَدِ، لِيُوَقِدَ أَمَامَ الرَّبِّ وَيَخْدِمَهُ وَيُبَارِكُ بِاسْمِهِ إِلَى الْأَبَدِ.¹⁴وَأَمَّا مُوسَى رَجُلٌ لَلَّهِ قَدَعِيَ بَنُوهُ مَعَ سِبْطِ لَوِي.¹⁵إِنَّا مُوسَى جَرِّشُومُ وَأَلِيْعَزَّرُ.¹⁶بَنُو جَرِّشُومَ سَبْيُونِيلُ الرَّاسُ.¹⁷وَكَانَ ابْنُ أَلِيْعَزَّرَ رَحْبِيَا الرَّاسُ وَلَمْ يَكُنْ لِأَلِيْعَزَّرَ بَنُونَ آخَرُونَ. وَأَمَّا بَنُو رَحْبِيَا فَكَانُوا كَثِيرِينَ جِدًّا.¹⁸بَنُو بِصْهَارَ سَلُومِيثُ الرَّاسُ.¹⁹بَنُو حَبْرُونَ، بَرِيَا الرَّاسُ وَأَمْرِيَا الثَّانِي وَبَحْرِيئِيلُ الثَّلَاثُ وَبِقَمْعَامُ الرَّابِعُ.²⁰إِنَّا عَزِّيئِيلُ مِيحَا الرَّاسُ وَبَسِّيَا الثَّانِي.²¹إِنَّا مَرَارِي مَخْلِي وَمُوشِي. إِنَّا مَخْلِي الْعَارَازُ وَقَيْسُ.²²وَمَاتَ الْعَارَازُ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ بَنُونَ بَلْ بَنَاتٌ، فَأَخَذَهُنَّ بَنُو قَيْسٍ إِخْوَتَهُنَّ.²³بَنُو مُوشِي مَخْلِي وَعَادِرُ وَتَرِيْمُوثُ، ثَلَاثَةٌ.²⁴هَؤُلَاءِ بَنُو لَوِي حَسَبَ بُيُوتِ آبَائِهِمْ رُؤُوسُ الْآبَاءِ حَسَبَ إِحْصَائِهِمْ فِي عَدَدِ الْأَسْمَاءِ حَسَبَ رُؤُوسِهِمْ عَامِلُو الْعَمَلِ لِخِدْمَةِ بَيْتِ الرَّبِّ مِنْ ابْنِ عَشْرِينَ سَنَةً فَمَا قُوُو.²⁵لَآنَ دَاوُدُ قَالَ، قَدْ أَرَاخَ الرَّبُّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ شَعْبَهُ فَسَكَرَ فِي أورشليمَ إِلَى الْأَبَدِ.²⁶وَلَيْسَ لِللَّوِيِّينَ بَعْدُ أَنْ يَحْمِلُوا الْمَسْكَنَ وَكُلَّ أَيْتِيهِ لِخِدْمَتِهِ.²⁷لَآنَهُ حَسَبَ كَلَامِ دَاوُدَ الْأَخِيرِ عُدَّ بَنُو لَوِي مِنْ ابْنِ عَشْرِينَ سَنَةً فَمَا قُوُو.²⁸لَآنَهُمْ كَانُوا يَقِفُونَ بَيْنَ بَدْيِ بَيْتِ هَارُونَ عَلَى خِدْمَةِ بَيْتِ الرَّبِّ فِي الدَّوْرِ وَالْمَخَادِعِ وَعَلَى تَطْهِيرِ كُلِّ قُدْسٍ وَعَمَلِ خِدْمَةِ بَيْتِ

Gersom und Elieser.¹⁶ Die Kinder Gersoms: der erste war Sebuel.¹⁷ Die Kinder Eliesers: der erste war Rehabja. Und Elieser hatte keine andern Kinder; aber der Kinder Ehabjas waren überaus viele.¹⁸ Die Kinder Jizhars waren: Salomith, der erste.¹⁹ Die Kinder Hebrons waren: Jeria, der erste; Amarja, der zweite; Jahasiel, der dritte; und Jakmeam, der vierte.²⁰ Die Kinder Usiels waren, Micha, der erste, und Jissia, der andere.²¹ Die Kinder Meraris waren: Maheli und Musi. Die Kinder Mahelis waren: Eleasar und Kis.²² Eleasar aber starb und hatte keine Söhne, sondern Töchter; und die Kinder des Kis, ihre Brüder, nahmen sie.²³ Die Kinder Musis waren: Maheli, Eder und Jeremoth, die drei.²⁴ Das sind die Kinder Levi nach ihren Vaterhäusern, nämlich die Häupter der Vaterhäuser, die gerechnet wurden nach der Namen Zahl von Haupt zu Haupt, welche taten das Geschäft des Amts im Hause des HERRN, von zwanzig Jahren und darüber.²⁵ Denn David sprach: Der HERR, der Gott Israels, hat seinem Volk Ruhe gegeben und wird zu Jerusalem wohnen ewiglich.²⁶ So wurden auch die Kinder Levi gezählt von zwanzig Jahren und darüber, da sie ja die Wohnung nicht mehr zu tragen hatten mit all ihrem Geräte ihres Amts,²⁷ sondern nach den letzten Worten Davids,²⁸ daß sie stehen sollten unter der Hand der Kinder Aaron, zu dienen im Hause des HERRN in den Vorhöfen und Kammern und zur Reinigung von allerlei Heiligem und zu allem Werk des Amts im Hause Gottes²⁹ und zum Schaubrot, zum Semmelmehl für das Speisopfer, zu den ungesäuerten Fladen,

اللَّهُ²⁹ وَعَلَى حُزْنِ الْوُجُوهِ وَدَقِيقِ التَّقْدِمَةِ وَرِقَاقِ الْقَطِيرِ
وَمَا يُعْمَلُ عَلَى الصَّاحِ وَالْمَرْبُوكَاتِ وَعَلَى كُلِّ كَيْلٍ
وَقِيَّاسٍ³⁰ وَلَا جُلِّ الْوُفُوفِ كُلِّ صَبَاحٍ لِحَمْدِ الرَّبِّ وَتَسْبِيحِهِ
وَكَذَلِكَ فِي الْمَسَاءِ،³¹ وَلِكُلِّ إِضْعَادٍ مُخْرَقَاتٍ لِلرَّبِّ فِي
السُّبُوتِ وَالْأَهْلِئَةِ وَالْمَوَاسِمِ بِالْعَدَدِ حَسَبَ الْمَرْسُومِ
عَلَيْهِمْ دَائِمًا أَمَامَ الرَّبِّ،³² وَلِيُخْرَسُوا جِرَاسَةَ خِيَمَةِ
الْاجْتِمَاعِ وَجِرَاسَةَ الْقُدْسِ وَجِرَاسَةَ بَيْتِ هَارُونَ إِخْوَتِهِمْ
فِي خِدْمَةِ بَيْتِ الرَّبِّ.

zur Pfanne, zum Rösten und zu allem Gewicht und Maß³⁰ und zu stehen des Morgens, zu danken und zu loben den HERRN, und des Abends auch also,³¹ und alle Brandopfer dem HERRN zu opfern auf die Sabbate, Neumonde und Feste, nach der Zahl und Gebühr allewege vor dem HERRN,³² daß sie des Dienstes an der Hütte des Stifts warteten und des Heiligtums und der Kinder Aaron, ihrer Brüder, zu dienen im Hause des HERRN.